

Asia: VN/20925/2021

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta annetun lain ja kotoutumisen edistämisestä annetun lain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Lausuntonne, mikäli erottelu alla olevien kysymysten mukaisesti ei onnistu

-

1. Lakiluonnos työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta annetun lain muuttamiseksi

Työllistymistä edistävän monialaisen yhteispalvelun palvelutarpeen arviointia, työttömän työllistymisen kannalta tarkoituksenmukaisen palvelukokonaisuuden suunnittelua sekä työllistymisprosessin etenemistä ja seuranta koskevat pykälät 3, 4, 5, ja 6.

Edellä mainitut pykälät ovat seuraavat:

3 §

Kartoitusjakso

Työ- ja elinkeinotoimisto, hyvinvointialue, Kansaneläkelaitos ja työtön arvioivat yhdessä työttömän palvelutarpeen kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun monialainen yhteispalvelu on alkanut (kartoitusjakso).

Kartoitusjakson aikana työ- ja elinkeinotoimisto, hyvinvointialue ja Kansaneläkelaitos selvittävät yhdessä työttömän kanssa tämän ammatillisen osaamisen sekä työllistymiseen vaikuttavan sosiaalisen tilanteen, terveydentilan ja työ- ja toimintakyvyn. Kartoitusjaksoon sisältyy ohjausta, jonka tavoitteena on motivoida ja sitouttaa työtön työllistymisen kannalta tarkoituksenmukaisiin palveluihin.

4 §

Monialaisen työllistymissuunnitelman laatiminen, seuranta ja tarkistaminen

Työ- ja elinkeinotoimisto, hyvinvointialue ja työtön laativat 3 §:ssä tarkoitetun kartoitusjakson aikana yhdessä monialaisen työllistymissuunnitelman, jossa sovitaan työttömän palvelutarpeen mukaisista työvoima-, sosiaali-, terveys- ja kuntoutuspalveluista ja niiden toteutumisen seurannasta. Työllistymissuunnitelman tulee sisältää julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 3 luvussa tarkoitettu työnhakuvelvollisuus, ellei mainitun luvun 7 §:stä johdu muuta. Työ- ja elinkeinotoimiston ja hyvinvointialueen on seurattava työllistymissuunnitelman toteutumista. Työ- ja elinkeinotoimiston on huolehdittava työllistymissuunnitelman tarkistamisesta työttömän palvelutarpeen edellyttämällä tavalla, kuitenkin vähintään kolmen kuukauden välein, sekä ellei se asiakkaan tilanne huomioon ottaen ole ilmeisen tarpeetonta, työttömän sitä erikseen pyytäessä. Hyvinvointialue osallistuu työllistymissuunnitelman tarkistamiseen työnhakijan palvelutarpeen edellyttämällä tavalla.

5 §

Monialaiseen työllistymissuunnitelmaan liittyvät velvollisuudet

Työ ja elinkeinotoimisto ja hyvinvointialue ovat velvollisia selvittämään työttömälle 1 momentissa tarkoitetut velvollisuudet

6 §

Monialaisen yhteispalvelun päättyminen

Työllistymistä edistävä monialainen yhteispalvelu päättyy, kun työ- ja elinkeinotoimiston, hyvinvointialueen ja Kansaneläkelaitoksen yhteisen arvion mukaan työttömällä ei ole enää monialaisen yhteispalvelun tarvetta.

Lakiehdotus itsessään on selkeä ja tarpeellinen kuntien ja hyvinvointialueiden palvelurakennemuutoksessa.

Kuntien jättäminen pois nykyisessä lakiehdotuksessa on hyvä huomioida niiden peruskuntien suhteen, joissa kuntakokeilu ei ole vuosien 2022-2024 aikana käynnissä.

Hyvinvointialueet tuottavat vaikuttavaa sosiaali- ja terveyspalvelua Itä-Uudellamaalla jatkossakin, mutta alueen yhteisen työn ja yhdyspintarakenteiden jatkumista on syytä turvata tulevassa melko laajasti asiakasyhdynpintaan heijastuvassa työssä.

Hyvinvointialueiden rakentuminen on valmisteluvaiheessa ja organisaatiot eivät ole valmiita. Monialaisen yhteispalvelun uutena jäsenenä on huomioitava hyvinvointialue uutena merkittävän jäsenenä, mutta turvattava myös monialaisen yhteispalvelun asiakaskeskeinen tulokulma ja yhteistyö asiakastyössä.

Alueen ollessa valmisteluvaiheessa monialaisen laki antaa alueelliselle yhteisellä asiakastyöllä myös turvan muutostyön aikana.

Kuntien hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen palvelut kuuluvat palveluihin, joiden yhteensovittamista asiakkaan tarvitsemien muiden palvelujen kanssa hyvinvointialueella on velvollisuus edistää

(Laki 612/2021, 10§).

Monialaisen palvelun asiakkaat hyötyvät kunnan tarjoamista hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen palveluista esim. liikunta- ja kulttuuripalvelut ja näin ollen täydentävät asiakkaiden tarvitsemia hyvinvointialueen tarjoamia palveluja.

Palveluiden yhteensovittaminen edistää asiakkaiden työhön kuntoutumista ja voivat vähentää sosiaali- ja terveystalouden tarvetta.

Monialaisen asiakkaan paikallisen hyvinvoinnin ja terveyden edistämässä on hyvä huomioida kuntien rooli koulutuksen järjestäjän ja vapaan sivistystyön järjestäjänä. Työ- ja elinkeinopalveluiden palvelurakennemuutoksessa osissa kuntia on jo käynnistetty Jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskusten käynnistäminen, jossa peruskunnan monialaisen yhteispalvelun rooli on olennainen asiakkaan työllisyydenhoidossa sekä tiivistetyssä yhdyspintatyössä hyvinvointialueiden kanssa.

Monialaisen asiakasryhmän koulutusvajaisiin on kiinnitettävä tiiviimmin huomioita, jotta peruskunnan työllisyyspalveluihin on mahdollista rakentaa kunta- ja alueellisia kannustimia asiakkaiden työllistämiseen vapaimmille markkinoille.

Yhtenä ryhmänä tulevan Jatkuvan oppimisen ja työllisyydenpalvelukeskusten tarjoamia peruskunnan koulutuspalveluita tarvitsevat ovat mm. kotoutumisvaiheen loppuvaiheessa olevat maahanmuuttajat, jotka eivät tarvitse tiivistettyä sosiaali- ja terveystaloudellista palvelua. Osalla asiakkaiden koulutustaso on alhainen tai heidän saamansa toinen asteen koulutus ei ole työllistävää. Syinä tähän ovat koulutuksen vanhentuminen tai se ettei asiakas terveydentilansa vuoksi kykene enää koulutustaan vastaaviin tehtäviin.

Koulutuspalvelut ovat erityinen osa paikallisesta monialaisen palveluista, joiden toteuttamiseen on luotu paikallisestikin innovatiivisia asiakaslähtöisiä palvelukokonaisuuksia.

Typ-laissa tulee huomioida paikalliset hyvinvoinnin ja terveydenedistämisen palvelut ja koulutuspalvelut, velvoitetyöllistämisen (Laki 1366/2014, luku 11.luku 1§), palkkatukityöllistämisen (Laki 1456/2016) sekä kuntalain säädökset siitä, että kunta hoitaa itsehallinnon nojalla itselleen ottamansa tehtävät ja järjestää sille laissa erikseen säädetyt tehtävät (Kuntalaki 410/2015, 7§). Myös kunnan palveluiden huomioiminen laissa tukisi asiakkaan oikeutta tarpeenmukaisiin palveluihin ja mahdollistaisi työllistymistä edistävien palveluiden monialaisen yhteensovittamisen sekä päällekkäisyyksien väliinpuotoamisen välttämisen.

Esitämme kunnan lisäämistä TYP-toimijoiden joukkoon lain eri pykälissä ja §4 muotoilua seuraavasti: Työ- ja elinkeinotoimisto, hyvinvointialue ja työtön työnhakija laativat 3 §:ssä tarkoitetun

kartoitusjakson aikana yhdessä monialaisen työllistymissuunnitelman, jossa sovitaan työttömän palvelutarpeen mukaisista työvoima-, sosiaali-, terveys- ja kuntoutuspalveluista, terveyden, hyvinvoinnin ja elinvoiman edistämisen palveluista sekä koulutus- ja sivistyspalveluista ja niiden toteutumisen seurannasta. Kunta ja Kansaneläkelaitos osallistuvat asiakkaan suunnitelman laadintaan, seurantaan ja tarkistamiseen työnhakijan palvelutarpeen edellyttämällä tavalla.

7 § Monialaisen yhteispalvelun järjestäminen ja valtakunnallinen ohjaus (Pykälä sisältää asetuksenantovaltuuden. Asetuksen sisältöä on kuvattu säännöskohtaisissa perusteluissa. Voimassa oleva valtioneuvoston asetus on 1377/2014.)

7 §

Monialaisen yhteispalvelun järjestäminen ja valtakunnallinen ohjaus

Työ- ja elinkeinotoimistolla, sen toimialueeseen kuuluvilla hyvinvointialueilla ja Kansaneläkelaitoksella on työllistymistä edistävän monialaisen yhteispalvelun tarjoamiseksi vähintään yksi yhteinen toimipiste kullakin monialaisen yhteispalvelun johtoryhmään kuuluvien kuntien muodostamalla alueella. Työ- ja elinkeinotoimisto, hyvinvointialue ja Kansaneläkelaitos osoittavat monialaiseen yhteispalveluun palvelua tarvitsevien asiakkaiden määrä huomioon ottaen riittävän määrän henkilöstöä.

Laissa määritetään, että TYP-palveluissa tulee olla riittävä määrä henkilöstöä palvelua tarvitsevien asiakkaiden määrä huomioiden. Pykälä jättää kuitenkin avoimeksi, miten riittävä henkilöstö määritellään. Pykälän ollessa tulkinnanvarainen, ei kuntien yhdenvertaisuutta voida taata. Kunnissa on TYP-työssä mukana myös työllisyyspalveluiden henkilöstöä, joka jäisi nyt pois. Jääminen TYP-työn ulkopuolelle vie kuntien työllisyyspalveluiden ohjaajilta välineitä tehdä omaa työtään ja voi pahimmillaan johtaa myös työllisyyspalveluissa työskentelevien irtisanomisiin. Kuntien työllistymispalvelut ovat tarjonneet työttömille muun muassa työhönvalmennusta ja mahdollistaneet sen avulla TYP-asiakkaiden työllistymisen.

Mitä muuta haluatte sanoa ehdotuksesta?

Kunnan palveluiden huomioiminen on huomioitava myös kuntien työmarkkinatukiosuuksissa.

Työmarkkinatuen kuntaosuus on jäämässä kunnille, mutta kunnilla keinot vaikuttaa maksuosuuteen ovat hyvinvointialueiden käynnistyessä vähäiset. Sosiaalihuoltolain alainen asiakaskohderyhmä (Sosiaalisen kuntoutuksen sekä kuntouttavan työtoiminnan asiakkaat) on järjestämisvastuun mukaisesti hyvinvointialueilla ja alueellisesti tehdään tiivistettyä yhdyspintatyötä asiakaskeskeisiä palveluita rakentaessa, silti on hyvä huomioida peruskuntien (ei kuntakokeilu-kunnat) innovatiiviset työllisydenhoitoon liittyvät palvelut, joista positiivista talouskompensaatiota työmarkkinatukiosuuksissa.

Päällekkäisten palvelurakennemuutosten aikana lakimuutos olisi esitetyssä muodossaan yksi muutos muiden joukossa ja aiheuttaisi lisähaasteita palveluiden lisäjärjestämiseen paikallisella peruskunnan tasolla.

TYP-lain muutosesityksessä lakimuutoksen vaikutukset kuntien rooliin TYP-verkostoyhteistyössä on jäänyt kutakuinkin huomiotta. Mikäli lakimuutos toteutetaan esitetyssä muodossa ovat kuntakokeiluissa mukana olevat ja kuntakokeilujen ulkopuolella olevat kunnat keskenään eriarvoisessa asemassa. Tämä vaikuttaa myös siihen, millaisia palveluita asiakkaat saavat asuinkunnasta riippuen.

Vaarana on, että nykyinen työllistymistä edistävä monialainen yhteispalvelun yhteistyö jää muutoksen jalkoihin ja merkitys TYP-työhön vähentyy myös hyvinvointialueen näkökulmasta.

Kunnat ovat edelleen lain (1377/201) mukaisesti sopimusosapuolina TYP-verkostoissa ja niiden tehtävänä on Typ verkoston johtamien nimeämällä Typ-johtoryhmän puheenjohtaja (Asetus 1377/2014, 2§) ja TYP-toimintaa johtava henkilö (Asetus 1377/2014, 4§). Kuntien motivaatio osallistua

TYP-johtoryhmätyöskentelyyn voi kuitenkin lain toteutuessa esitetyssä muodossa jäädä alhaiseksi.

2. Lakiehdotus kotoutumisen edistämisestä annetun lain muuttamisesta

Kustannusten korvaaminen (luku 6)

44 § Valtion korvaus kunnalle tai hyvinvointialueelle

Tässä pykälässä säädetään kustannusten korvaamisesta.

Esityksen yleisperusteluissa on esitetty, että valtion budjettiin muutoksella ei tule olemaan vaikutuksia. Esityksessä on todettu, että määrärahan taso ei uudistuksen myötä muutu, vaan määräraha jakautuu sekä kunnille että hyvinvointialueille korvattaviin eri kustannuksiin.

Kustannukset korvataan samoilla perusteilla ja se mikä jää kunnan tehtäviksi korvataan edelleen kunnille. Se toiminta mikä siirtyy hyvinvointialueille, korvataan hyvinvointialueille eikä hyvinvointialueille tule mitään uusia korvauserusteita.

Vain kunnalle voidaan maksaa laskennallisia korvauksia. Laskennallisten korvauksista säädettyyn 45 §:ään ei ole tehty muutoksia.

Luonnoksessa on hakasulkeissa todettu, että [Selvitämme, voitaisiinko jo 2023 alusta laskennallisia korvauksia maksaa myös hyvinvointialueille sekä miten ne jakautuisivat kuntien ja hyvinvointialueiden välille.] Se onko tätä selvitetty ja mitä sen perusteella on tarkoitus tehdä/muuttaa lainsäädäntöä ei tästä luonnoksesta selviä.

49 § Korvaus erityiskustannuksista

Kustannusten korvausksiin ja korvausperusteisiin ei ehdoteta muutoksia. Säännökseen on lisätty korvauksen saajana hyvinvointialue.

Edellä 28 §:stä johtuen perheryhmäkodin toiminnasta aiheutuneet kustannukset syntyvät hyvinvointialueelle ja hyvinvointialue on oikeutettu saamaan niistä korvauksia.

Yksin tulleelle alaikäiselle perheryhmäkodissa asuvalle lapselle ja nuorelle voidaan järjestää tukipalveluita, joita voi olla sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden lisäksi opetukseen ja päivähoidon palveluita. Näistä hyvinvointialueelle korvataan sosiaali- ja terveydenhuollosta syntyneet kustannukset ja kunnalle kunnan järjestämistä tukipalveluista syntyneet kustannukset.

Kustannusten korvaaminen edellyttää sopimusta ELY-keskuksen kanssa. Sopimusten siirrosta on säädetty 88 a §:ssä. Silloin kun hyvinvointialue järjestää kunnalla olleita tehtäviä, ei edellytetä uutta sopimusta vaan sopimukset siirtyvät. Tämä mahdollistaa kustannusten korvaamisen ilman katkoksia ja uusien sopimusten laatimista.

Tässä ja 88 §:ssä jää hieman epäselväksi, miten toimitaan niiden sopimusten osalta, joissa korvaus maksetaan edelleen kunnalle.

53 § Ihmiskaupan uhrille annetuista palveluista ja tukitoimista aiheutuvien kustannusten korvaaminen

Tässä on sama jako siitä, että hyvinvointialueella on oikeus saada korvauksia järjestetyistä sosiaali- ja terveystalveluista ja kunnan sen järjestämistä palveluista. Oikeus korvaukseen on sillä, jolle kustannus on syntynyt.

Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että ihmiskaupan uhrilla, jolla on Suomessa kotikunta, vastaa auttamistoimien järjestämisestä henkilön kotikunta. Tällöin henkilön tarvitseminen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden järjestäminen olisi kuitenkin hyvinvointialueella. Se voiko tästä tulla jotain epäselvyyttä korvausten osalta, on vaikea arvioida.

Alaikäisenä ilman huoltajaa maahan tulleiden lasten ja nuorten tuen ja asumisen järjestäminen (27-28 §)

28 § Perheryhmäkoti ja muu asuinyksikkö

28 §:ssä säädetään siitä, että perheryhmäkotien ja muiden asuinyksiköiden toiminnan järjestäminen on jatkossa hyvinvointialueen tehtävä eikä kunnan. Hyvinvointialueille siirtyy myös tämän säännöksen perusteella vastuu lapsen ja nuoren tuen kokonaisuudesta, josta on säädetty 27 §:ssä (Ilman huoltajaa olevan lapsen tai nuoren, jolle on myönnetty oleskelulupa hänen haettuaan Suomessa alaikäisenä kansainvälistä suojelua tai joka on otettu Suomeen ulkomaalaislain 90 §:ssä tarkoitetussa pakolaiskiintiössä, hoiva, huolenpito ja kasvatusta järjestetään perheryhmäkodissa tai tuetun perhesijoituksen avulla taikka muuten tarkoituksenmukaisella tavalla). Tätä ei ole suoraan sanottu lainsäädännössä, mutta sitä on perusteltu perusteluissa.

Tätä olisi ehkä voitu tarkentaa myös pykälätasolla.

Tämän vastuun siirtyessä hyvinvointialueelle korostuu tässäkin yhteistoiminta kunnan kanssa, mitkä nuorelle järjestettävästä toiminnasta on hyvinvointialueen tehtävänä ja mikä kunnan tehtävänä.

Perheryhmäkotien toiminta perustuu kotoutumislakiin eikä se ole sosiaalihuollon toimintaa. Tämä on aiheuttanut paljon käytännön ongelmia sekä asiakkaiden oikeusturvan, että työntekijöiden työn näkökulmasta, koska ympärivuorokautisena hoivan, huolenpidon ja kasvatuksen toimintayksikkönä perheryhmäkotitoiminta on sisällöltään varsin lähellä sosiaalihuollon toimintaa. Lisäksi epäselvyyttä on syntynyt arvolisäveron osalta, kun toiminta ei ole sosiaalihuoltoa.

Tätä oikeustilaa ei ole kuitenkaan muutettu. Ryhmäkodin toimintaa ei tee sosiaalihuolloksi se, että toiminta siirretään hyvinvointialueen tehtäväksi. Edelleenkin toimintaan ei sovelleta sosiaalihuollon lainsäädäntöä asiakkaan oikeuksien, asiakasasiakirjausten ja muiden toimien osalta.

Esityksessä pohditaan tätä ongelmaa ja että toiminta pitäisi olla sosiaalihuoltoa. Se edellyttäisi kuitenkin lakimuutoksia sosiaalihuollon lainsäädäntöön. Tätä ei tässä yhteydessä esitetä.

Esityksessä todetaan vain (s. 13): Ehdotetaan myös säädettävän välttämättömistä muutoksista, jotka vaaditaan, että hyvinvointialue voisi vastata kotoutumislain 27 ja 28 §:ssä tarkoitettua alaikäisenä ilman huoltajaa maahan tulleiden lasten ja nuorten tuen järjestämisestä, ml. perheryhmäkotien ja muiden asuinyksiköiden perustamisesta. Asiaan liittyvä yksityiskohtainen säätäminen sosiaalihuollon lainsäädännön osalta on tarkoitus tehdä myöhemmin osana kotoutumislain kokonaisuudistusta.

Olisi varmaan hyvä lausua siitä, että toiminta olisi pitänyt säätää selkeästi sosiaalihuoltoon kuuluvaksi. Nyt tämä epämääräinen tilanne jatkuu eikä se ole kenenkään etu.

sen kiirehtimisestä.

Tämän säännöksen mukaan nykyiset perheryhmäkodit siirtyisivät siis hyvinvointialueiden vastuulle. Kunnan ja ELY-keskukset väliset sopimukset siirtyisivät uuden 88 §:n perusteella.

Nykyisessä säännöksessä säädetään, että kunta ja ELY-keskus sopivat palvelujen järjestämisestä sekä toimenpiteistä aiheutuvien kustannusten korvaamisesta. Ehdotetussa uudessa pykälässä säädetään, että Hyvinvointialue sopii kunnan ja ELY-keskuksen kanssa lasten ja nuorten sijoittamisesta näihin yksiköihin sekä kotoutumista edistävien palvelujen järjestämisestä.

Se miksi tämä kustannusten korvaaminen on jätetty tästä pois ei ole perusteltu esityksessä.

Kustannusten korvaamisesta saattaa tulla epäselvyyttä, jos niitä ei tarkenneta. Näistä pitäisi myös sopia

Olisi hyvä tarkentaa, että etukäteen sovittaisiin hyvinvointialueelle syntyvistä kustannuksista ja erikseen kunnalle syntyvistä kustannuksista. Tällöin olisi etukäteen selvillä mistä kustannuksista on oikeus saada korvauksia 49 §:n perusteella.

Tässä voi myös tulla epäselvyyttä mikä on hyvinvointialueelle kuuluvaa kustannusta ja mikä kunnalle.

Muut hyvinvointialueisiin liittyvät muutosehdotukset

6 § Kotoutumista edistävien toimenpiteiden järjestäminen

Säännökseen on lisätty järjestäväksi tahoksi hyvinvointialue sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden osalta.

Toimijoiden määrä lisääntyy, mikä lisää paineita hyvän yhteistyön toteutumiseksi. Yhteistyön toimivuus on sekä asiakkaan että toimijan edun mukaista.

Mitä muuta haluatte sanoa ehdotuksesta?

Toiminnan jakautuminen

Kunta

- Kiintiöpakolaisten vastaanotto
- Edistämistoimet
- Alkukartoituksen tekeminen
- Kotoutumissuunnitelman laatiminen
- Kotoutumislain mukaista ohjausta ja neuvontaa
- Pakolaisten varhaiskasvatuksen, koulutuksen järjestäminen
- Pakolaisten nuoriso-, kulttuuri- ja vapa-ajan palveluiden järjestäminen
- Muut kotoutumislainsäädetyt tehtävät

Hyvinvointialue

- perheryhmäkodin toiminta
- Ehkäisevä ja täydentävä toimeentulotuki
- Pakolaisten sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut
- Kiintiöpakolaisten alkuvaiheen terveystarkastukset

Toiminnan jakautumista on avattu esityksessä ja sitä voisi vielä tarkentaa voimassa olevan lain perusteella. Edellä oleva lista ei siten ole tyhjentävä. Tehtävät jakautuvat kunnan ja hyvinvointialueen kesken, joten toteutuminen edellyttää hyvää yhteistyötä. Esityksessä on todettu, että kuntien ja hyvinvointialueen välinen yhteistyö ja käytäntöjen määrittely olisi keskeistä. Esimerkiksi kiintiöpakolaisten vastaanotto on kunnan tehtävä mutta mikäli henkilöllä olisi merkittäviä sosiaali- tai terveydenhuollon tarpeita, joista johtuen vastaanottotilanteessa olisi oltava myös hyvinvointialueen sosiaali- tai terveydenhuollon ammattihenkilöitä, kunnan tulisi yhteistyössä hyvinvointialueen kanssa varmistaa, että tällainen henkilö on mukana vastaanottamassa henkilöä. Tällöin olisi hyvä sopia myös kustannusten korvaamisesta. Miltä osin kyse on kunnan tehtäväksi kuuluvasta kiintiöpakolaisten vastaanotosta ja siihen liittyvästä terveydenhuollosta.

Näitä vastaavia rajatapauksia on varmasti muitakin.

Se, olisiko laissa pitänyt vielä tarkemmin määritellä tätä jakoa voisitte vielä miettiä. Tämä samainen kuntien ja hyvinvointialueiden tehtävien jakautuminen aiheuttaa muissakin tehtävissä varmasti tarkennuksia ja sopimista.

56 § Edustajan määrääminen

Edustajan määräämistä koskeva hakemus siirtyy hyvinvointialueelle. Tämä on varmaan perusteltua, kun perheryhmäkodin perustaminen ja vastuu ilman huoltajaa maassa asuvien lasten ja nuorten tuesta on siirtynyt kunnalta hyvinvointialueelle.

Tässä samassa yhteydessä olisi voitu tarkentaa edustajan asemaa ja edustajan tehtävän lakkaamista, silloin jos lapsi otetaan huostaan. Edustajan tehtävän lakkaamisesta säädetään vastaanottolain 43 §:ssä. Oikeuskansleri on ottanut tähän myös kantaan kanteluun antamassaan ratkaisussa.

87 b § Tietojen luovuttaminen hyvinvointialueelle

Tämä on uusi ja tarpeellinen säännös. Pykälän otsikko pitäisi tarkentaa, vaikka otsikolla ei säädetä. Otsikossa puhutaan tietojen luovuttamisesta hyvinvointialueelle mutta säännöksen 4 momentissa säädetään kunnan oikeudesta saada tietoja.

Otsikko voisi olla pelkästään tietojen luovuttaminen.

Maja Paulina
Sipoon kunta